

Motion till riksdagen

1987/88:Jo403

av Pär Granstedt (c)

om fisket i Östersjön

Östersjön är en av de viktigaste naturtillgångarna för vårt land liksom för övriga strandstater. Hittills har dock föga gjorts för att på ett mera långsiktigt och målmedvetet sätt utveckla denna tillgång. Förhandlingarna med Sovjetunionen om gränsdragningen öster om Gotland har riktat uppmärksamheten på den nationella tillgång som Sveriges andel av Östersjön utgör. Samtidigt innebär en lösning av gränsfrågan att helt nya förutsättningar skapas för vår fiskeripolitik.

En positiv utveckling för Östersjöfisket skulle gynnsamt inverka på Sveriges handelsbalans genom minskat importbehov och vissa exportmöjligheter. Framför allt är dock fisket betydelsefullt genom sin möjlighet att skapa sysselsättning i våra skärgårdar och längs våra kuster. Det är områden där det i övrigt är svårt att upprätthålla sysselsättningen vilket gör att det finns starka arbetsmarknadspolitiska och regionalpolitiska motiv för att satsa på positiv utveckling för fisket. En livskraftig fiskerinäring är också en förutsättning för en levande skärgård, något som är mycket betydelsefullt ur friluftslivets synpunkt.

Möjligheterna att påverka fiskerinäringens utvecklingsmöjligheter är betydande. Genom att Östersjön i stort sett är ett innanhav finns det stora möjligheter för strandstaterna att påverka de ekologiska betingelserna där. Sverige är den största strandstaten i Östersjön och har därmed särskilda möjligheter och ett särskilt ansvar. Östersjön är en nationell resurs för Sverige som borde tas till vara och vidareutvecklas. Vad som krävs är ett samlat program för att utveckla Östersjön som naturresurs. Ett sådant program borde baseras på tre huvudområden: miljöåtgärder, beståndsvårdande åtgärder och utsättningar. Syftet med programmet borde vara att målmedvetet bygga upp ett bestånd av för konsumenten intressant fisk i Östersjön.

Grunden för ett utvecklingsprogram för Östersjön måste naturligtvis vara miljöinsatser. Olika typer av förorenande utsläpp till Östersjön måste förhindras. En ordentlig inventering av Östersjöns föroreningskällor måste genomföras varefter strikta åtgärder vidtas för att stoppa föroreningarna. De program för Östersjöns miljöfrågor som utarbetas bör vara en bra utgångspunkt i detta arbete.

Nästa steg bör vara insatser för att vårda de bestånd som redan finns. Bl. a. bör man införa fredningszoner och andra regleringar som behövs för att

främja tillväxten av exempelvis torsk och lax. Också detta måste i huvudsak ske i samarbete med andra strandstater. Beträffande lax måste inriktningen vara att möjliggöra såväl ett gynnsamt havsfiske av lax som ett gott kustfiske.

Tredje steget i utvecklingsprogrammet bör vara omfattande utsättningar av för konsumenterna intressanta fiskslag. Det kan gälla lax, öring, eventuellt torsk, gös, ål etc.

Tyvärr är budgetpropositionens uppläggning inte särskilt uppmuntrande på detta område. Fiskeristyrelsen får i praktiken sina resurser ytterligare begränsade genom att anslagen inte kompenseras för inflationen. Som en första åtgärd bör därför fiskeristyrelsens anslag för fiskevårdande åtgärder räknas upp med 1 milj. kr. Regeringen bör vidare få uppdrag att i samverkan med fiskets organisationer utarbeta ett program för utveckling av Östersjöns fiskeresurser på det sättet som har redovisats här ovan. I detta arbete bör också tänkbara finansieringsmöjligheter prövas. En naturlig finansieringskälla bör vara att en särskild avgift läggs på alla utsläppskällor som påverkar Östersjön. Dit hör olika industrier, kommunala avloppsreningsverk och bilismen. Även jordbruket är en källa till kväveutsläpp till Östersjön. Där bör en del av intäkterna från den redan befintliga gödselmedelsavgiften kunna användas. Denna utsläppsavgift bör givetvis inte vara en ersättning för åtgärder att stoppa utsläppen utan ett komplement i den utsträckning omedelbara förbud inte är möjliga.

Hemställan

Med hänvisning till vad som anförts hemställer undertecknad

1. att riksdagen hos regeringen begär ett program för utveckling av fiskeresurserna i Östersjön i enlighet med vad som anförts i motionen,
2. att riksdagen beslutar att till anslaget E 3, Främjande av fiskerinäringen, anvisa ett med 1 milj. kr. förhöjt belopp om 3 263 000 kronor.

Stockholm den 11 januari 1988

Pär Granstedt (c)

Mot. 1987/88
Jo403